

Ненадани априлски избори за народне посланике (заправо за другачију Владу или за нови мандат исте) крсте се различито: уједињујући, настављајуће реформаторски, историјски, визионарски, плебисцитарни (за и против председника Владе), избори из афекта, због сујете, из рачуна и др. Вероватно су сва ова објашњења у неком делу тачна па су тиме и узрочници премијерове одлуке „на изборе“. Ипак, понајвише делим утисак са онима који држе да ће ови избори бити „референдумски“ – али не о Космету или нечем другом горућем, већ о НАТО-у. Као „саставни део територије Србије“ (Преамбула Устава) Космет је скрајнут у изборној кампањи, остављен да чека евентуалну промену Устава не би ли се „бриселски споразуми“ тако поуставили. Крупна новина пред ове изборе је да је Србија на путу „евроатланских интеграција“ сасвим пришла уласку у НАТО. Тако избори могу послужити као легитимна коначна потврда владајуће политике којој је до претварања НАТО „партнерства“ у чланство остао још корак. Пре него што се одрже избори, није згорег сагледати је ли пут у „Северноатлански савез“ противан Уставу.

Народна скупштина је донела (2007) Резолуцију о заштити суверенитета, територијалног интегритета и уставног поретка Републике Србије (зову је резолуцијом о „војној неутралности“). Резолуцијом се Влади налаже какву политику мора да води, превасходно о Космету али и према НАТО-у. У односу на њега, „због укупне улоге НАТО-а, од противправног бомбардовања Србије без одлуке Савета безбедности до (...)“ проглашава се „војна неутралност“. Неутралност према НАТО-у, као и у односу према „другим постојећим војним савезима“. Остављено је, даље, да коначна одлука по питању чланства у војним савезима буде донета на евентуалном референдуму.

Избори за „поустављене“ стратешког партнерства са НАТО

Пише: Слободан Орловић
уторак, 29 март 2016 11:40

